

BETHLEN GÁBOR *Alap* HATÁRTALANUL!

Határtalanul! Tanulmányi kirándulás hetedikesekeknek

HAT-KP-1-2022/1-000330

„Őszi kirándulás Erdélybe”

ÚTINAPLÓ DIÁKSZEMMEL

2023.05.15./1. nap

Kora reggel az iskola előtt gyülekeztünk, és vártuk, hogy elkezdhessük utunkat. Az indulás nem sikerült „felhőtlenül”, zuhogott az eső. Idegenvezetőnk már itt csatlakozott hozzánk, és végig vezetett minket Erdélyben, rengeteg érdekes információt adva utunk során. Határátkelés a vállaji átkelőnél történt. Röviddel ezután megérkeztünk **Nagykárolyba**. Első számú látnivalónk a Károlyi-kastély volt gyönyörű angolparkjával. Romantikus, régi lovagvárakra emlékeztető, impozáns épület. Gróf Károlyi Sándor a város egykori szülöttje. A kurucok reménytelen küzdelmét látva katonáival 1711. április 30-án letette a fegyvert a majtényi síkon. A park szobrait végig járva megemlékeztünk arról, hogy a magyar kulturális örökség jelentős emlékei kapcsolódnak a városhoz. Ady Endre (Piarista Gimnázium), Károli Gáspár (Itt született bibliafordító), Wesselényi Miklós (Itt mondta el híres beszédét, amiért felségárulási perrel sújtották.), Kölcsey Ferenc (Itt volt jegyző, az esperesi hivatal őrzi születési anyakönyvét.), Petőfi Sándor (Az itteni megyebálon találkozott Szendrey Júliával.) Társunk előadásában meghallgattuk Petőfi Sándor Nagykárolyban című versét.

Ady Endre emlékek nyomában járva **Tasnád** érintésével **Zilahra** látogattunk. Zilah Szilágy megye székhelye, régi főtere báró Wesselényi Miklósnak állít emléket. Ady középiskolai tanulmányait a zilahi Református Kollégiumban végezte, amelyet 1892-1896 között Wesselényi Miklós tartott fenn. Diákévei alatt apai nagynénjének, Ady Juliannának háza biztosított számára otthont. Itt írta első verseit, prózai próbálkozásait.

Utazásunkat **Kolozsváron** folytattuk városnézéssel, s saját szemünkkel láthattuk, mennyire igaz az ének: „Szép város Kolozsvár...” Kolozsvár Kolozs megye székhelye, Románia második legnépesebb városa. Már az Erdélyi Fejedelemség idejében is fontos szerepet töltött be. Innen származik a „Kincses Kolozsvár” elnevezés. A séta során felkerestük a Szent Mihály és a Farkas utcai templomokat, a Mátyás-szobrot, Mátyás szülőházát, ahol koszorút helyeztünk el. Búcsút intettünk buszunk ablakából a városnak, hiszen a mai napon még egy igazi földtörténeti ritkaság várt ránk **Tordán**, a mélyben. Ez volt a tordai sóbánya. A 13 millió éves erdélyi sókészlet elszigetelt tengerek fenekén rakódott le, majd tömbösült. 1200 méter vastagságú. Tordán 1932-ben állt le a kitermelés. Napjainkban turisztikai központ, gyógyhely. Lépcsőn lépkedve sétáltunk le a közel 300 méteres mélységbe. A legalsó szinten csónakkal bejárható bányató, de lehetett sétálni, játszani, persze közben élvezni a levegő gyógyító hatását. Szívesen maradtunk volna még tovább odalenn, de 17 órakor zárt a bánya.

Nagyon vártuk már, hogy elfoglaljuk aznapi szállásunkat **Torockón**, a csodálatos Székelykő lábánál, ahol a helyiek szerint kétszer kel fel a nap. Vacsora után sétára indultunk, és megcsodáltuk a történelmi Magyarország régi faházait.

2023.05.16./2. nap

A második éjszakát már Korondon fogjuk tölteni, ezért a csomagok rendezésével kezdtük a napot, majd reggeli következett. Sajnos közben eleredt az eső. Ez megváltoztatta programunkat a **Tordai-hasadékb**an. A távolról is lélegzetelállító természeti csodát közelről is szemügyre szeretnénk volna venni, s lesétálni a hasadék völgyébe, megfigyelni a Herdát- patak felszín alakító munkáját, a hely növény-és állatvilágát. Sajnos, maradt a kilátó, itt is eléggé csúszkáltunk. A hasadékhoz kapcsolódó mondákat tanulói kiselőadások formájában hallhattuk.

A természet csendje után a nyüzsgő városba. **Marosvásárhelyre** indultunk. Közben elmaradt mellőlünk az eső, s igazi kiránduló idő kerekedett. Belvárosi városnézésre indultunk. A séta főbb állomásai: Kultúrpalota, s benne a Tükör-terem, (Sajnos felújítás alatt áll, így csak képeket láthattunk róla. Kárpótlásul beülhettünk a díszterembe, ahol a marosvásárhelyi filharmonikusok éppen próbáltak. Feledhetetlen élmény volt.) Rózsák tere, Bólyai-szoborcsoport, melyről Kolozsváron már hallottunk a Babes-Bólyai Tudományegyetem előtt. A buszon matematikai feladványokon agyalhattunk, s megjegyeztük, hogy a „két Bólyainak” ez jobban ment volna.

Nm sokáig szomorkodtunk, hisz várt még ránk „Európa Holt-tengere”, a **Medve-tó és Szováta**. A heliotermikus tóról tanultunk érdekességeket, körbe sétáltuk, közben egy kis játék is belefért. A tájékoztató táblák felirataiból láthattuk, hogy itt több tó partján pihenhetnek és gyógyulhatnak az emberek. Felkerestük a sósziklákat, de sajnos eléggé csúszott a korábbi eső miatt, de a cipőnk talpára azért ragadt belőle. A mászás elmaradt, de a mintavétel megtörtént. Itthon a mintát átadtuk a kémia labor számára.

Ezután elindultunk **Korondra**, s elfoglaltuk második, egyben végleges szálláshelyünket.

2023. 05.17. / 3. nap

A szokásos reggeli megbeszélésünkön megtudtuk, hogy ma különleges nap vár ránk. Ellátogatunk Erdély magas hegyei közé. Várnak ránk a hegyek! Szerpentinről, hajtűkanyarokról hallottunk, mennyire fontos, hogy út közben betartsuk az utazási szabályokat. Tanácsos a B6 vitamin! Hittük is, nem is, de az utasításokat persze betartottuk.

Első megállóhelyünk **Felsősófalva**, ahol testvériskola programunk valósult meg. Hozzájuk szoros kapcsolat fűz minket, hiszen négy évvel ezelőtt is náluk jártunk. Nem időztünk sokáig, mert nekik tanítás volt, mi pedig már teljesen be voltunk zsongva a hegyektől. Közben készültek a rajzok is. Végre a nap sugarai szikráztak a zeteváraljai víztározó hatalmas víztömegén. Nem messze az újfalusi működő kőbányát láthattunk. A két alkotóelem (víz és kő) hasznosulásának szemtanúi lehettünk. Mindkét helyen megálltunk egy kicsit, megmozgattuk lemerevedett izmainkat.

Gyergyószentmiklós a Gyergyói-medence központja, „Székelyföld Árkádiája” Elhaladtunk a város névadó szentjének a szobra mellett. A Gyergyói-havasok fő gerincén, a **Pongrác-tetőn** jártunk. Megálltunk, és gyönyörködtünk az elénk táruló végtelen hegyekben. Hatalmas építkezés zajlik odafenn, mutatva, hogy ide is fel fog érni a 21. század.

Folytattuk utunkat, és a következő helyszínünkhöz kötődő legendával ismerkedtünk. (A **Gyilkos-tó** keletkezésének legendája.) A tó valójában egy földcsuszamlás során keletkezett 1837-ben, ami letarolta a fenyőerdőt, és elzárta a Békás-patak útját. A tó román neve Lacu Rosu (Vörös-tó) onnan ered, hogy a Vereskő-patak hordaléka vörösre színezi a tó vizét. A tóból kiemelkedő fenyőfa-csúcsokat a vasoxidos, meszes víz konzerválta. A magas vízállás miatt ezekből az ikonikus fenyőcsúcsokból keveset lehetett látni. A tó partján álló, Székesfehérvár város által ajándékozott fából faragott Szent István-szobor látványa egy kis honvágyat ébresztett bennünk.

Tovább haladtunk a Nagybagmási Nemzeti Park területén, s hamarosan a **Békás-szoros** hatalmas, függőleges sziklafalai között találtuk magunkat. A 200-300 méter magas sziklaszirtek, zúgó hegyi patakok és vízesések mellett haladtunk át a Pokol kapuján, a Pokol tornácán és a Pokol torkán. Megfigyeltük a szurdokvölgy jellemzőit. Leszálltunk a buszról, s lefelé haladva sétára indultunk, szigorúan betartva az utasításokat. Fülünkben érzékeltek a légnyomáskülönbséget, hallgattuk a lezúduló víz hangját.

Kicsit fáradtan, de feledhetetlen élményekkel gazdagodva foglaltuk el helyünket a buszon, majd hazaindultunk **Korondra**

2023. 05. 18. /4. nap

Reggeli után a megszokott módon és időben indultunk. Átkeltünk a Hargitán. **Csíksomlyó** a lelki feltöltődés ígéretét jelentette számunkra. A Kárpát-medence legismertebb zarándokhelye. A neobarokk stílusú Ferences Kegytemplomban őrzik a világ egyik legnagyobb méretű hársfából faragott kegyszobrát, a csodatévő Mária-szobrot. Lábát megsimogatva elmondtunk egy imát. A barátok „firedőjében” fáradt lábunkat áztattuk, a mellette lévő forrás vizéből

kortyolgattunk. Majd felkapaszkodtunk a Kissomlyó és a Nagysomlyó közötti nyeregbe, mely a híres búcsú helyszíne. A lejtők gyerekzsivajtól voltak hangosak. Elénekeltük a „Nélküled” című dalt. Produkciónkat tapssal jutalmazta a hallgatóság.

Tovább utaztunk a Gyimesek völgyébe. **Gyimesbükk** 1000 éves határán elénekeltük a magyar Himnuszt. Felkerestük a 30-as számú vasúti őrházat, amely immár méltó módon helyreállítva őrzi a múlt emlékeit.

Visszafelé haladva **Székelyudvarhelyen** elsőként az Emlékezet parkjába látogattunk, ahol magyar királyok, írók és híres emberek szobrait tekintettük meg, és méltattuk a magyarság történetében betöltött szerepüket. A szobrok között sétálva felfigyeltünk a „vándor székely hazatalál” című szoborra. Megtudtuk, hogy az alkotás Wass Albertet ábrázolja, de az író háborús bűnösnek tekintik, ezért nem ismerik el. Sétánk során megtekintettük a híres református kollégium épületét, a Vármegyeházát, megálltunk a Vasszékely szobránál, melynek történetét érdeklődéssel hallgattuk.

A városon áthaladva a székely kapuiról, gyógyvizéről, Orbán Balázs síremlékéről híres **Szejkétfürdőre** érkeztünk. Orbán Balázs a „legnagyobb székely”, a Székelyföld leírása című mű szerzője. Végrendeletében kérte, hogy egykori birtokán, Szejkétfürdőn temessék el. Felkerestük síremlékét, ahol koszorút helyeztünk el. Sírja elé székelykapu-sort emeltek. Ezekből az utolsó egykor a sajátja volt.

A nap utolsó állomása **Farkaslaka** volt, Tamási Áron szülőfaluja. A falu szélén található az író síremléke, ahol az emlékezés koszorúját helyeztük el. Megemlékeztünk munkásságáról, az Ábel-trilógiáról, híres szállóigévé vált mondatáról. „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” A Trianon-emlékműnél a békediktátum aláírásának időpontját, tartalmát, körülményeit idéztük fel.

Egy mozgalmas nap végére értünk ismét, sok-sok élménnyel tértünk haza **Korondra**. Vacsora után egy kis búcsúbulit szerveztünk zenével, tánccal, beszélgetéssel. Este a bőröndök pakolása következett. Ez volt az utolsó itt töltött éjszakánk.

2023. 05. 19. /5. nap

Elérkezett a hazaindulás napja. Reggeli után gyors körletrendezés, bekerültek a buszba bőröndjeink. Elköszöntünk szállásadóinktól. Sokan ígérték, hogy visszatérnek. Hosszú út állt előttünk.

Ötödik napunk első megállója **Dés** volt. A főtéren álló 15. századi, Szent István tiszteletére felszentelt gótikus református templomot tekintettük meg. Megismertük a templom történetét, s a gótikus építészet stílusjegyeit figyelhettük meg ismét.

Koltóra érve felkerestük a Teleki-kastélyt, mely szépen helyreállítva érdekes tárlatokat kínált számunkra a Teleki családról, Petőfi koltói nászútjáról, a köasztról, ahol sok verse íródott. A kastélykertben felkerestük Petőfi Sándor és Szendrey Júlia szobrát, egy osztálytársunk elszavalta Szeptember végén című versét, majd koszorút helyeztünk el szobrukon.

Kirándulásunk utolsó állomása **Szatmárnémeti** városa volt. Felkerestük a Vécsey-házat, amely a Szatmári béke aláírásának helyszíne volt. Végül a Rákóczi-emlékplakett előtt tisztelegtünk.

A határt Csengersimánál léptük át, s az esti órákban értünk haza

